

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 20

Rozeslána dne 11. dubna 1994

Cena Kč 7,-

O B S A H:

66. Vyhláška České národní banky o vydání bankovek po 20 Kč
67. Vyhláška České národní banky o vydání pamětních stříbrných dvoustekorun k 650. výročí založení pražského arcibiskupství a položení základního kamene ke Katedrále sv. Víta
68. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Mezinárodní úmluvě na ochranu nových odrůd rostlin ze dne 2. prosince 1961, ve znění revidovaném v Ženevě dne 10. listopadu 1972 a 23. října 1978
- Opatření ústředních orgánů
- Opatření Českého statistického úřadu o klasifikaci zaměstnání
- Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele
- Redakční sdělení o opravě chyb ve vyhlášce č. 13/1994 Sb.
-

66

VYHLÁŠKA

České národní banky

ze dne 28. března 1994

o vydání bankovek po 20 Kč

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

§ 1

Dnem 20. dubna 1994 se vydávají do oběhu bankovky po 20 Kč vzoru 1994 (dále jen „bankovka“).

§ 2

(1) Bankovka je 64 mm široká a 128 mm dlouhá. Přípustná tolerance v její šířce a délce je $\pm 1,5$ mm. Bankovka je vytištěna na přírodně zbarveném papíru s lokálním stupňovitým vodoznakem a ochranným okénkovým proužkem.

(2) Stupňovitý vodoznak je umístěn na 30 mm širokém nepotištěném okraji bankovky (dále jen „kupon“) a tvoří jej portrét Přemysla Otakara I.

(3) Ochranný okénkový proužek o šířce 1,4 mm je zapuštěn do papíru v kolmém směru k delší straně bankovky po celé její šířce, ve vzdálenosti 74 mm od levého okraje bankovky s tolerancí posunu ± 6 mm. Na lící straně bankovky vystupují vždy po 5 mm na povrch papíru části proužku stříbřité barvy v délce 5 mm, na kterých je ve směru zdola nahoru čitelný negativní mikrotext „20 Kč“.

(4) Bankovka je opatřena ochrannou soutiskovou značkou v podobě písmene „C“, do kterého je vloženo písmeno „S“. Její horní část tištěná v modrošedé barvě je viditelná na lící straně bankovky v levé horní části tiskového obrazce, spodní část tištěná v barvě modré na rubové straně bankovky v pravé horní části tiskového obrazce. Celá značka je viditelná z obou stran bankovky v průhledu proti světlu. Při pohledu z rubové strany bankovky je ochranná soutisková značka stranově obrácená.

§ 3

(1) Na lici bankovky je v pravé části tiskového obrazce portrét Přemysla Otakara I. Je vytištěn tiskem z hloubky v barvě tmavě modrošedé. Jméno „PŘEMYSL OTAKAR I.“ je umístěno ve dvou řádcích vpravo od královské koruny na hlavě portrétu. Je vytištěno rovněž tiskem z hloubky v barvě modrošedé. Nad ramenem portrétu je v ornamentech ozdobné stuhy tvořící součást oděvu umístěna plocha pro skrytý obrazec, který při určitém úhlu dopadu světla vytváří tmavé nebo světlé číslo „20“. Plocha je vytiš-

těna v barvě modrošedé. Od portrétu vpravo vede souběžně s delšími stranami bankovky sytější pás modré barvy přesahující do 5 mm širokého nepotištěného okraje. Na pásu je shora dolů negativně vyznačeno číslo „20“. Pás i číslo jsou tištěny tiskem z plochy. V pravém horním rohu bankovky je hmatová značka pro nevidomé a slabozraké. Značku tvoří dva pod sebou umístěné kroužky o průměru 4 mm, které jsou od sebe vzdáleny 5 mm. Hmatová značka je vytištěna tiskem z hloubky v barvě tmavě modrošedé. Při spodním okraji bankovky vlevo je drobným písmem vytištěno tiskem z hloubky v barvě tmavě modrošedé jméno autora návrhu bankovky „O. KULHÁNEK INV.“, vpravo v barvě modrošedé jméno autora rytce-kého přepisu portrétu „M. ONDRÁČEK SC.“.

(2) V levé části tiskového obrazce je ve dvou řádcích umístěn text slovně označující nominální hodnotu bankovky „DVACET KORUN ČESKÝCH“, pod ním je uveden ve dvou řádcích název emisní banky „ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA“. Pod názvem emisní banky je označení představitele emisní banky slovem „GUVERNÉR“ a faksimile jeho podpisu. Letopočet vydání bankovky „1994“ je umístěn vpravo od kuponu pod ochrannou soutiskovou značkou. Všechny uvedené texty jsou vytištěny tiskem z hloubky v barvě tmavě modrošedé. Na pozadí textů je v barvě azurové modré vyobrazena sochařská výzdoba portálu Tišnovského kláštera, do které je v horní části bankovky vložena lícová strana pečeti Přemysla Otakara I. vytištěná v barvě modré. Ve spodní části bankovky je gotickými ornamenty a drahokamy zdobená stuha, která je součástí oděvu Přemysla Otakara I., vytištěná v kombinaci modré a modrošedé barvy. Drahokamy na stuze jsou vytištěny v barvě azurové. Pozadí je vytištěno tiskem z plochy. Podtisk lící strany bankovky je tvořen drobným rastrem v barvě šedé a světle modré.

(3) V horní části kuponu je vytištěno tiskem z hloubky velké výrazné číslo „20“ označující nominální hodnotu bankovky. Plocha číslic je vyplněna drobným rastrem v barvě modrošedé, která ve spodní části přechází do barvy tmavě modrošedé.

§ 4

(1) Na rubu bankovky je v kombinaci tmavě modré a modré barvy vytištěna královská koruna na pozadí široké stuhy zdobené gotickými motivy a drahokamy. Stuha je vytištěna v barvě šedé, která směrem k oběma okrajům bankovky přechází do barvy světle

modré, drahokamy na stuze jsou vytištěny v barvě modré. Nad královskou korunou je umístěna lícni strana pečeti Zlaté buly sicilské, vytištěná rovněž v barvě tmavě modré. Po stranách královské koruny v horní části pozadí je vlevo gotický štít s historickým znakem Čech vytištěný v kombinaci šedé a světle modré barvy, vpravo gotický štít s historickým znakem Moravy vytištěný v barvě šedé. V pravé části tiskového obrazce je souběžně s delšími stranami bankovky směrem ke kuponu na široké ozdobné stuze vytištěn pás v modré barvě, na kterém je umístěn velký státní znak České republiky vytištěný rovněž v barvě modré. Podtisk v barvě šedé a světle modré je tvořen drobným rastrem. V levém spodním rohu tiskového obrazce je vytištěno číslo „20“, kontury jeho číslic jsou modré. Souběžně se spodní stranou bankovky je vpravo od čísla „20“ umístěn nápis „PADĚLÁNÍ BANKOVEK SE TRESTÁ PODLE ZÁKONA“. Barva nápisu je modrá. Při spodním okraji bankovky jsou zleva doprava drobným písmem v barvě modré vytištěny nápisy „© ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA“, „STÁTNÍ TISKÁRNA CENIN, PRAHA“ a jméno autora ryteckého přepisu hlavního

motivů rubové strany „V. FAJT SC.“. Všechna uvedená zobrazení a texty jsou vytištěny tiskem z plochy.

(2) Označení série bankovky jedním velkým písmenem abecedy a dvojmístným číslem a šestimístné pořadové číslo bankovky je vytištěno ve vodorovném směru vpravo dole pod státním znakem České republiky a ve svislém směru zdola nahoru v polovině kratší strany bankovky při nepotištěném okraji vlevo. Obě označení série a pořadová čísla bankovky jsou vytištěna tiskem z výšky v barvě černé. Číslice vodorovně situovaného pořadového čísla bankovky se směrem zleva doprava zvětšují.

(3) V horní části kuponu je vytištěno tiskem z plochy v barvě modré velké výrazné číslo „20“ označující nominální hodnotu bankovky. Plocha číslic je vyplněna drobným rastrem, v horní části v barvě šedé, ve spodní části v barvě modré. V dolní části kuponu je v barvě modročerné vytištěna stylizovaná královská koruna.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 11. dubna 1994.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

67

VYHLÁŠKA

České národní banky

ze dne 28. března 1994

o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun k 650. výročí založení pražského arcibiskupství
a položení základního kamene ke Katedrále sv. Víta

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona České národní rady č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

§ 1

(1) U příležitosti 650. výročí založení pražského arcibiskupství a položení základního kamene ke Katedrále sv. Víta se vydávají pamětní stříbrné dvousetkoruny (dále jen „dvousetkoruna“).

(2) Dvousetkoruna se vydává v běžném provedení a ve zvláštním provedení určeném pro sběratelské účely s leštěným polem mince a matovým reliéfem (dále jen „zvláštní provedení“).

(3) Dvousetkoruna v běžném i zvláštním provedení se razí ze slitiny obsahující 900 dílů stříbra a 100 dílů mědi. Hmotnost dvousetkoruny je 13 g, její průměr 31 mm a síla 2,3 mm. Hrana dvousetkoruny v běžném provedení je vroubkovaná, hrana dvousetkoruny ve zvláštním provedení je hladká. Při ražbě dvousetkoruny v běžném i zvláštním provedení je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 0,13 g, v průměru 0,1 mm, v síle 0,1 mm a v obsahu stříbra 0,5 %.

§ 2

(1) Na líci dvousetkoruny je velký státní znak

České republiky. Při spodním okraji mince je v neuzavřeném opisu název státu „ČESKÁ REPUBLIKA“. Pod státním znakem vpravo je ve dvou řádcích označení nominální hodnoty mince se zkratkou peněžní jednotky „200 Kč“, vlevo značka mincovny, která dvousetkorunu razila.

(2) Na rubu dvousetkoruny je vyobrazena východní část Katedrály sv. Víta v perspektivě. V pravé části mince je umístěn znak pražského arcibiskupství, který částečně překrývá vyobrazení katedrály. Při spodním a pravém okraji mince je v neuzavřeném opisu text „ARCIBISKUPSTVÍ PRAŽSKÉ • KATEDRÁLA SV. VÍTA“. Nad opisem jsou v pravé dolní části mince umístěny ve dvou řádcích letopočty „1344“ a „1994“. Autorkou návrhu dvousetkoruny je akademická sochařka Jarmila Truhlíková-Spěváková. Iniciály jejího jména „JTS“ jsou umístěny při spodním okraji mince v okenním oblouku katedrály vlevo od opisu.

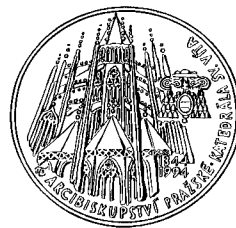
§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 20. dubna

1994.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

68

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. prosince 1961 byla v Paříži sjednána Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin, revidovaná v Ženevě dne 10. listopadu 1972 a 23. října 1978.

Listina o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Mezinárodní úmluvě na ochranu nových odrůd rostlin z 2. prosince 1961, revidované v Ženevě dne 10. listopadu 1972 a 23. října 1978, byla uložena u depozitáře Úmluvy – generálního tajemníka Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin (UPOV) dne 4. listopadu 1991.

Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin, revidovaná v Ženevě dne 10. listopadu 1972 a 23. října 1978, vstoupila v platnost na základě svého článku 33 odst. 1 dnem 8. listopadu 1981. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost na základě téhož článku odst. 2 dnem 4. prosince 1991.

Dne 12. ledna 1993 Česká republika uložila u generálního tajemníka Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin prohlášení ze dne 1. ledna 1993, „že Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin z 2. prosince 1961, revidovaná v Ženevě dne 10. listopadu 1972 a 23. října 1978, bude v České republice i nadále v platnosti“. Depozitář Úmluvy pokračování její platnosti pro Českou republiku ke dni 1. lednu 1993 potvrdil.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

**Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin
z 2. prosince 1961, ve znění revidovaném v Ženevě
dne 10. listopadu 1972 a 23. října 1978**

OBSAH

Preamble

Článek 1	Účel Úmluvy; ustavení Unie; sídlo Unie
Článek 2	Formy ochrany
Článek 3	Postup jednotlivých států; reciprocita
Článek 4	Botanické rody a druhy, které musí nebo mohou být chráněny
Článek 5	Chráněná práva; rozsah ochrany
Článek 6	Podmínky požadované pro získání výhod z ochrany
Článek 7	Úřední zkoušení odrůd; předběžná ochrana
Článek 8	Doba ochrany
Článek 9	Omezení ve výkonu ochranných práv
Článek 10	Zrušení a propadnutí ochranných práv
Článek 11	Svobodný výběr členského státu Unie, ve kterém se podá první žádost; žádosti o ochranu v ostatních státech Unie; nezávislost ochrany v různých státech Unie
Článek 12	Právo přednosti
Článek 13	Název odrůdy
Článek 14	Ochrana nezávisle na opatřeních upravujících výrobu, kontrolu a obchod
Článek 15	Orgány Unie
Článek 16	Složení Rady; počet hlasů
Článek 17	Pozorovatelé na zasedáních Rady
Článek 18	Prezident a viceprezident Rady
Článek 19	Zasedání Rady
Článek 20	Procedurální pravidla Rady; administrativní a finanční předpisy Unie
Článek 21	Poslání Rady
Článek 22	Většiny hlasů vyžadované pro rozhodnutí Rady
Článek 23	Úkoly Kanceláře Unie; odpovědnost generálního sekretáře; jmenování funkcionářů
Článek 24	Právní status
Článek 25	Revize účtů
Článek 26	Finance
Článek 27	Revize textu Úmluvy
Článek 28	Jazyky používané Kanceláří a na zasedáních Rady
Článek 29	Zvláštní dohody na ochranu nových odrůd
Článek 30	Uplatnění Úmluvy na úrovni státu; smlouvy o společném využití kontrolních služeb
Článek 31	Podpis Úmluvy
Článek 32	Ratifikace, přijetí nebo schválení; přistoupení
Článek 33	Nabytí platnosti; nemožnost přistoupení k předchozím textům
Článek 34	Vztahy mezi státy vázanými různými texty
Článek 35	Sdělení o chráněných rodech a druzích; informace ke zveřejnění
Článek 36	Území
Článek 37	Zvláštní pravidla pro ochranu podle dvou forem
Článek 38	Přechodné omezení požadavku na novost
Článek 39	Zachování existujících práv
Článek 40	Výhrady
Článek 41	Doba trvání a vypovězení Úmluvy
Článek 42	Jazyky; depozitární funkce

Smluvní strany

uvažující, že Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin z 2. prosince 1961, upravená opatřením z 10. listopadu 1972, se osvědčila jako užitečný nástroj mezinárodní spolupráce v oblasti ochrany práv šlechtitelů,

potvrzující zásady obsažené v preambuli v této úmluvě, podle kterých:

- a) jsou přesvědčeny o důležitosti ochrany nových odrůd nejen pro rozvoj zemědělství na svých územích, ale též pro ochranu zájmů šlechtitelů,
- b) uvědomují si zvláštní problémy vyplývající z uznání a ochrany práv šlechtitelů a zejména z omezení, která mohou vyplývat z požadavků veřejného zájmu na svobodný výkon takového práva,
- c) považují za vysoce žádoucí, aby tyto problémy, kterým velmi mnoho států právem přisuzuje význam, byly řešeny každým ze států v souladu s jednotně a jasně definovanými zásadami,

berouce v úvahu, že myšlenka ochrany práv šlechtitelů získala všeobecného uznání v mnoha státech, které ještě k Úmluvě nepřistoupily,

berouce v úvahu, že je třeba přistoupit k určitým změnám v Úmluvě, aby bylo usnadněno přistoupení těchto států k Unii,

uvažující, že některá ustanovení, týkající se správy Unie, obsažená v Úmluvě, vyžadují doplnění ve světle zkušeností a

domnívající se, že tyto cíle mohou být nejlépe dosaženy novým revidováním textu Úmluvy,

se dohodly takto:

Článek 1

Účel Úmluvy; ustavení Unie; sídlo Unie

(1) Účelem této úmluvy je uznat a zabezpečit šlechtiteli nové odrůdy rostlin nebo jeho nástupci v právním titulu (oba dále jen „šlechtitel“) právo podle dále definovaných podmínek.

(2) Státy účastníci se na Úmluvě (dále jen „členské státy Unie“) tvoří Unii pro ochranu nových odrůd rostlin.

(3) Sídlem Unie a jejích stálých orgánů je Ženeva.

Článek 2

Formy ochrany

(1) Každý členský stát Unie může uznat právo šlechtitele ve smyslu této úmluvy buď udělením zvláštního ochranného práva, nebo patentu. Nicméně členský stát Unie, jehož zákonodárství připouští ochranu podle obou těchto forem, může poskytnout jen jednu z nich pro jeden a týž botanický rod nebo druh.

(2) Každý členský stát Unie může omezit uplatnění Úmluvy v rámci daného rodu nebo druhu na odrůdy se zvláštním způsobem reprodukce nebo množení, anebo s určitým finálním užitím.

Článek 3

Postup jednotlivých států; reciprocita

(1) Aniž se prejudikují práva zvláště uznaná v této úmluvě, může se fyzickým a právnickým osobám, sídlícím nebo majícím registrovanou firmu v jednom ze členských států Unie, pokud jde o uznání a ochranu práva šlechtitele, dostat v jiném členském státu Unie téhož postupu, který je schválen nebo může být poté schválen podle příslušných zákonů tohoto státu ve vztahu k jeho vlastním státním příslušníkům, za předpokladu, že takové osoby vyhovují podmínkám a předpisům, platným pro tyto státní příslušníky.

(2) Státní příslušníci členských států Unie, kteří nemají bydliště nebo registrovanou firmu v jednom z těchto států, budou požívat rovněž stejná práva za předpokladu, že splní všechny závazky, které jim mohou být uloženy s účelem, aby odrůdy, které vyšlechtili, mohly být vyzkoušeny a jejich množení mohlo být kontrolováno.

(3) Nicméně bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, každý členský stát Unie, při aplikaci Úmluvy na určitý rod nebo druh, může omezit prospěch plynoucí z ochrany na státní příslušníky těch členských států Unie, aplikujících Úmluvu na daný rod nebo druh a na fyzické nebo právnické osoby, bydlící nebo mající registrovanou firmu v kterémkoli z těchto států.

Článek 4

Botanické rody a druhy, které musí nebo mohou být chráněny

(1) Tato úmluva může být uplatněna na všechny botanické rody a druhy.

(2) Členské státy Unie se zavazují přijmout všechna nezbytná opatření nutná pro rozšiřující se aplikaci ustanovení této úmluvy na co největší možný počet botanických rodů a druhů.

(3) a) Každý členský stát Unie uplatní, po nabytí platnosti této úmluvy na svém území, ustanovení Úmluvy nejméně u pěti rodů nebo druhů.

b) Následně každý členský stát Unie uplatní uvedené ustanovení na další rody a druhy během období následujícím po datu, kdy Úmluva nabyla platnosti na jeho území;

- během tří let nejméně na deset rodů nebo druhů celkem,
- během šesti let nejméně na osmnáct rodů nebo druhů celkem,
- během osmi let nejméně na dvacet čtyři rodů nebo druhů celkem.

- c) Jestliže členský stát omezí uplatnění Úmluvy v rámci rodu nebo druhu v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 2, bude nicméně tento rod nebo druh, pro účely ustanovení písmen a) a b), považován za jeden rod nebo druh.

(4) Na žádost kteréhokoli státu, který hodlá ratifikovat, přijmout, schválit nebo přistoupit k Úmluvě, může Rada, s ohledem na zvláštní ekonomické nebo ekologické podmínky tohoto státu, rozhodnout ve prospěch tohoto státu o snížení minimálního počtu požadovaném v odstavci 3 nebo může prodloužit dobu uvedenou v tomto odstavci nebo může snížit počet i prodloužit dobu.

(5) Na žádost kteréhokoli členského státu Unie může Rada, se zřetelem na zvláštní obtíže, s nimiž se stát setkává při plnění závazků podle odstavce 3 písm. b), rozhodnout ve prospěch tohoto státu o prodloužení období zmíněných v odstavci 3 písm. b).

Článek 5

Chráněná práva; rozsah ochrany

(1) Právo poskytnuté šlechtiteli spočívá v tom, že se vyžaduje jeho předchozí schválení pro

- výrobu pro účely obchodního odbytu,
- nabídku k prodeji,
- obchodování

reprodukčního materiálu nebo materiálu vegetativního množení, jako takového, dané odrůdy. Předpokládá se, že materiál vegetativního množení zahrnuje celé rostliny. Právo šlechtitele se rozšiřuje na okrasné rostliny nebo části těchto rostlin běžně obchodované za jiným účelem než vlastním množením v případě, že by byly použity za účelem obchodu jako množitelský materiál za účelem výroby okrasných rostlin nebo řezaných květin.

(2) Souhlas daný šlechtitelem může podléhat podmínkám, které jím mohou být dále stanoveny.

(3) Souhlas šlechtitele není nezbytný ani pro použití odrůdy jako výchozího zdroje variety pro účely vytvoření jiných odrůd, ani pro obchodování s nimi. Naproti tomu tento souhlas je požadován, jestliže opakované použití odrůdy je nutné pro komerční výrobu jiné odrůdy.

(4) Každý členský stát Unie může, buď podle svých vlastních zákonů, nebo formou zvláštních dohod podle čl. 29, poskytnout šlechtitelům pro určité botanické rody nebo druhy širší ochranná práva, než je uvedeno v odstavci 1, a může je jmenovitě rozšířit až na obchodovaný výrobek. Členský stát Unie, který poskytne takové právo, může omezit jeho platnost

jen na příslušníky členských států Unie, které poskytují stejná práva fyzickým a právnickým osobám bydlícím nebo majícím registrovanou firmu v jednom z těchto států.

Článek 6

Podmínky požadované pro získání výhod z ochrany

(1) Šlechtitel využívá přínosů z ochrany podle této úmluvy jen za předpokladů splnění těchto podmínek:

- a) bez ohledu na původ, umělý nebo přirozený, výchozí variety, ze které odrůda pochází, musí být tato jasně rozlišitelná jedním nebo více charakteristickými znaky od každé jiné odrůdy, jejíž existence je obecně známá v době, kdy je podávána žádost o ochranu. Všeobecná znalost se může charakterizovat odkazem na různé skutečnosti, jako: již existující pěstování a obchodování, byl již proveden nebo se provádí záznam do úředního seznamu odrůd, zahrnutí do referenční kolekce odrůd nebo byl uveřejněn její přesný popis v publikaci. Charakteristiky, dovolující definování a rozlišení odrůdy, musí být vhodné pro její přesné poznání a popis,
- b) k datu, ke kterému byla podána žádost o ochranu v daném členském státě, odrůda
 - nesmí být – nebo tam, kde zákon daného státu to připouští ne déle než jeden rok – nabídnuta k prodeji nebo být předmětem obchodování se souhlasem šlechtitele na území tohoto státu a
 - nesměla být nabídnuta k prodeji nebo být předmětem obchodování se souhlasem šlechtitele na území kteréhokoli jiného státu po dobu delší šesti let v případě vinné révy, lesních stromů, ovocných stromů a okrasných stromů včetně jejich podnoží nebo po dobu delší než čtyři roky v případě všech ostatních rostlin.

Zkoušky odrůdy, které nezahrnují nabídku k prodeji nebo obchodování se nedotýkají ochranného práva. Skutečnost, že odrůda se stala obecně známá jinými cestami než nabídkou k prodeji nebo obchodováním, rovněž neovlivní právo šlechtitele na ochranu,

- c) odrůda musí být dostatečně homogenní se zřetelem na zvláštní znaky její generativní reprodukce nebo vegetativního množení,
- d) odrůda musí vykazovat stálost ve svých podstatných charakteristikách, to znamená, že musí vyhovovat svému popisu po opakované reprodukci nebo množení nebo tam, kde šlechtitel definoval zvláštní cyklus reprodukce nebo množení, na konci každého takového cyklu,

e) odrůda musí dostat svůj název, jak je uvedeno v čl. 13.

(2) Za předpokladu, že šlechtitel vyhověl předpisům stanoveným v zákonodárství členského státu Unie, ve kterém byla podána žádost o ochranu, včetně vyrovnání poplatku, udělení ochrany nemůže být spojeno se žádnými jinými podmínkami než s těmi, které jsou stanoveny ve výše uvedených ustanoveních.

Článek 7

Úřední zkoušení odrůd; předbežná ochrana

(1) Ochrana bude schválena po provedeném zkoušení odrůdy podle kritérií uvedených v čl. 6. Takové zkoušení musí být přiměřeně vhodné pro každý rod nebo druh.

(2) Pro účely takových zkoušek mohou příslušné orgány každého členského státu Unie požadovat, aby šlechtitel dodal všechny potřebné informace, dokumenty, množitelský materiál nebo semena.

(3) Každý členský stát Unie může přijmout opatření k ochraně šlechtitele proti podvodům a škodlivému jednání třetích osob, které by se uskutečnily v době mezi podáním žádosti o ochranu a rozhodnutím o této ochraně.

Článek 8

Doba ochrany

Právo přiznané šlechtiteli se uděluje na omezenou dobu. Tato doba nemůže být kratší než 15 let od data vydání rozhodnutí o ochraně. U vinné révy, lesních stromů, ovocných stromů a okrasných stromů včetně jejich podnoží doba ochrany nemůže být kratší než osmnáct let, počítáno od data rozhodnutí o ochraně.

Článek 9

Omezení ve výkonu ochranných práv

(1) Svobodný výkon výlučného práva přiznaného šlechtiteli nelze omezit jinak než z důvodů veřejného zájmu.

(2) Pokud jakékoli takové omezení je provedeno k zajištění široké distribuce odrůdy, podnikne příslušný členský stát Unie všechna nutná opatření k tomu, aby šlechtitel obdržel odpovídající odškodnění.

Článek 10

Zrušení a propadnutí ochranných práv

(1) Právo šlechtitele bude zrušeno a prohlášeno za neplatné v souladu s ustanoveními práva každého z členských států Unie, jestliže se zjistí, že podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. a) a b) nebyly ve skutečnosti splněny v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí o ochraně.

(2) Právo šlechtitele propadne, jestliže tento není s to předložit příslušnému orgánu reprodukční nebo množitelský materiál schopný vyprodukovat odrůdu s jejími charakteristikami, které byly definovány, v době udělení ochrany.

(3) Šlechtitel může být práva zbaven, když:

- a) podle požadavku a ve stanovené době nedodá příslušnému orgánu reprodukční nebo množitelský materiál, dokumentaci a informace, které se považují za nezbytné pro kontrolu odrůdy, nebo když nedovolí prověření opatření, která byla podniknuta pro udržení odrůdy, nebo
- b) nezaplatil ve stanovené době poplatky, které jsou splatné pro zachování výkonu jeho práv.

(4) Šlechtitel nemůže být tohoto práva zbaven z jiných důvodů než z důvodů uvedených v tomto článku.

Článek 11

Svobodný výběr členského státu Unie, ve kterém se podá první žádost; žádosti o ochranu v ostatních státech Unie; nezávislost ochrany v různých státech Unie

(1) Šlechtitel může zvolit členský stát Unie, ve kterém si přeje podat svoji první žádost o ochranu.

(2) Šlechtitel může předložit žádost o ochranu svého práva jiným členským státům, aniž vyčká rozhodnutí o poskytnutí práva ochrany členským státem Unie, ve kterém podal svoji první žádost.

(3) Ochrana, o kterou v různých členských státech Unie podaly žádost fyzické nebo právnické osoby, oprávněné k užívání výhod z této úmluvy, nezávisí na právu ochrany uděleném pro tutéž odrůdu v jiných státech bez ohledu na to, zda tyto státy jsou nebo nejsou členy Unie.

Článek 12

Právo přednosti

(1) Šlechtitel, který řádně podal žádost o ochranu v jednom z členských států Unie, bude, pro účely podání žádosti v jiném členském státě Unie, požívat právo přednosti po dobu dvanácti měsíců. Tato doba se počítá od data podání první žádosti. Den podání se do této doby nezapočítává.

(2) Pro uplatnění prospěchu plynoucího z ustanovení odstavce 1 musí být v dalším podání žádosti o ochranu vznesen požadavek na přednost první žádosti a během tří měsíců musí být kopie dokumentu, který tvoří tuto žádost, ověřena jako pravá kopie orgánem, který ji přijal.

(3) Šlechtiteli může být povolena po uplynutí doby přednosti další doba čtyř let, ve které dodá člen-

skému státu Unie, kterému podal žádost o ochranu podle ustanovení odstavce 2, dodatečnou dokumentaci a materiály požadované zákony a předpisy tohoto státu. Tento stát může požadovat, aby dodatečná dokumentace a materiály byly předány v určité přiměřené době v případě, kdy žádost, jejíž přednost se nárokuje, byla zamítnuta nebo vzata zpět.

(4) Takové skutečnosti, jako podání další žádosti nebo publikování této věci či její využívání podavatelem žádosti, nastalé během doby uvedené v odstavci 1, netvoří skutkovou podstatu pro námitky proti žádosti, která byla podána v souladu s předchozími podmínkami. Takové skutečnosti nemohou být titulem pro vznik práva ve prospěch třetí osoby nebo pro vznik jakéhokoli práva osobního vlastnictví.

Článek 13

Název odrůdy

(1) Odrůda musí mít název sloužící jako určení jejího rodového označení. Každý členský stát Unie zajistí podle odstavce 4, aby žádná práva s ohledem na označení, které je registrováno jako název odrůdy, nenarušovala volné použití názvu dané odrůdy, a to i po uplynutí doby ochrany.

(2) Název musí umožňovat identifikaci odrůdy. Nesmí se skládat pouze z číslic, s výjimkou případů, kdy je to zavedená praxe pro označování odrůd. Název nesmí vést k chybným závěrům nebo k omylům v charakteristikách, hodnotě nebo identitě odrůdy nebo totožnosti šlechtitele. Zvláště název musí být odlišný od každého názvu, který označuje, v kterémkoliv státě Unie, již existující odrůdu téhož botanického druhu nebo úzce příbuzného druhu.

(3) Název odrůdy předloží šlechtitel příslušnému orgánu podle čl. 30 odst. 1 písm. b). Pokud se zjistí, že tento název neodpovídá požadavkům odstavce 2, příslušný orgán jej odmítne registrovat a požádá šlechtitele, aby v určené době navrhl jiný název. Název je registrován ke stejnému datu, s jakému se vydá rozhodnutí o ochraně v souladu s ustanoveními čl. 7.

(4) Předchozí práva třetích stran nesmí být dotčena. Jestliže v důsledku předchozího práva je použití názvu odrůdy zakázáno osobě, která by byla podle ustanovení odstavce 7 povinna tento název používat, požádá orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 písm. b) šlechtitele, aby pro danou odrůdu předložil jiný název.

(5) Daná odrůda musí být v členských státech Unie vedena pod stejným názvem. Orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 písm. b) tento název zaregistruje, pokud se nedomnívá, že tento název je v daném státu nevhodný. V takovém případě může požádat šlechtitele, aby předložil jiný název.

(6) Orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 písm. b) zajistí, aby všechny ostatní takové orgány byly informovány

ve věci názvu odrůd, zvláště o podáních, registraci a zrušení názvu. Každý příslušný orgán uvedený v čl. 30 odst. 1 písm. b) může k registraci zaslat připomínky, pokud je má, tomu orgánu, který název oznámil.

(7) Každá osoba, která v členském státu Unie nabízí k prodeji nebo obchoduje s reprodukcí nebo vegetativně množeným materiálem odrůdy chráněné v tomto státě, je povinna použít názvu této odrůdy, a to i po uplynutí ochranné doby této odrůdy, pokud podle ustanovení odstavce 4 předchozí práva takovému použití nebrání.

(8) Pokud je odrůda nabídnuta na trhu nebo je obchodována, je dovoleno spojovat obchodní značku, obchodní název nebo jiné obdobné indikace s registrovaným názvem odrůdy. I když dojde k takovému spojení indikací, musí být nicméně název odrůdy snadno rozpoznatelný.

Článek 14

Ochrana nezávisle na opatřeních upravujících výrobu, kontrolu a obchod

(1) Právo udělené šlechtiteli v souladu s ustanoveními této úmluvy není závislé na opatřeních přijatých každým členským státem Unie k regulaci výroby, kontroly a obchodování se semeny a rostlinami množitelského materiálu.

(2) Taková opatření rovněž, pokud je to možné, nemají bránit uplatňování ustanovení této úmluvy.

Článek 15

Orgány Unie

Stálými orgány Unie jsou:

- a) Rada,
- b) generální sekretariát, nesoucí název Kancelář Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin.

Článek 16

Složení rady; počet hlasů

(1) Rada se skládá z představitelů členských států Unie. Každý členský stát ustanoví jednoho zástupce do Rady a jednoho alternujícího člena.

(2) Představitelé nebo alternující členové mohou doprovázet zástupce nebo poradce.

(3) Každý členský stát Unie má v Radě jeden hlas.

Článek 17

Pozorovatelé na zasedáních Rady

(1) Státy, které nejsou členy Unie, které však podepsaly tento dokument, jsou zvány na zasedání Rady jako pozorovatelé.

(2) Na taková zasedání mohou být pozváni další pozorovatelé nebo experti.

Článek 18

Prezident a viceprezident Rady

(1) Rada volí ze svých členů prezidenta a prvního viceprezidenta, může volit další viceprezidenty. První viceprezident nahrazuje prezidenta, jestliže tento není schopen vykonávat svůj úřad.

(2) Funkční období prezidenta je tři roky.

Článek 19

Zasedání Rady

(1) Zasedání Rady svolává prezident.

(2) Řádné zasedání Rady se koná jednou za rok. Kromě toho prezident může svolat Radu z vlastní iniciativy; Radu svolá během tří měsíců, pokud o to požádá jedna třetina členů Unie.

Článek 20

Procedurální pravidla Rady; administrativní a finanční předpisy Unie

Rada stanoví svá procedurální pravidla a administrativní a finanční předpisy Unie.

Článek 21

Poslání Rady

Poslání Rady je:

- a) studovat vhodná opatření k zabezpečení zájmu a podpory rozvoje Unie,
- b) jmenovat generálního sekretáře, a pokud je to nutné, zástupce generálního sekretáře a stanovit u každého podmínky a dobu výkonu funkce,
- c) přezkoumat roční zprávu o činnosti Unie a stanovit její budoucí činnosti,
- d) předávat generálnímu sekretáři, jehož funkce jsou stanoveny v čl. 23, všechny potřebné pokyny pro plnění úkolů Unie,
- e) zkoumat a schvalovat rozpočet Unie a stanovit příspěvek každého členského státu Unie v souladu s ustanoveními čl. 26,
- f) zkoumat a schvalovat vyúčtování předložené generálním sekretářem,
- g) stanovit, podle ustanovení čl. 27, datum a místo konání konferencí, na které se vztahuje tento článek, a podniknout opatření nezbytná pro jejich přípravu a
- h) usnášet se o všech otázkách k zabezpečení účinného fungování Unie.

Článek 22

Většina hlasů vyžadované pro rozhodnutí Rady

Všechna rozhodnutí Rady jsou přijímána prostou

většinou přítomných a hlasujících členů; přičemž rozhodnutí Rady podle čl. 4 odst. 4, čl. 20, čl. 21 písm. e), čl. 26 odst. 5 písm. b), čl. 27 odst. 1, čl. 28 odst. 3 nebo čl. 32 odst. 3 vyžadují tři čtvrtiny hlasů přítomných a hlasujících členů. Abstence se nepovažují za hlasy.

Článek 23

Úkoly Kanceláře Unie; odpovědnost generálního sekretáře; jmenování funkcionářů

(1) Kancelář Unie vykonává všechny povinnosti a úkoly svěřené radou. Kancelář řídí generální sekretář.

(2) Generální sekretář je odpovědný Radě. Zajišťuje provádění rozhodnutí Rady. Předkládá rozpočet ke schválení Radě a odpovídá za jeho splnění. Předkládá Radě výroční zprávu o činnosti Kanceláře a zprávu o činnosti a finanční situaci Unie.

(3) Podle ustanovení čl. 21 písm. b) se podmínky pro jmenování a zaměstnávání nezbytného počtu funkcionářů pro účinné plnění úkolů Kanceláře Unie stanoví na základě administrativních a finančních předpisů citovaných v čl. 20.

Článek 24

Právní status

(1) Unie je právnickou osobou.

(2) Unie požívá na území každého členského státu Unie, v souladu se zákony tohoto státu takovou právní způsobilost, která je nezbytná pro plnění cílů Unie a pro výkon jejich funkcí.

(3) Unie uzavřela dohodu se Švýcarskou konfederací o sídle Kanceláře Unie.

Článek 25

Revize účtů

Revize účtů Unie zajišťuje jeden z členských států Unie podle administrativních a finančních předpisů citovaných v čl. 20. Takový stát, se svým souhlasem, je určován Radou.

Článek 26

Finance

(1) Výdaje Unie jsou hrazeny z:

- ročních příspěvků členských států,
- plateb přijatých za poskytnuté služby,
- různých příjmů.

(2)

- a) Podíl každého členského státu Unie na celkové částce ročních příspěvků se stanoví tak, aby celkové náklady byly kryty z příspěvků členských států Unie a s ohledem na příspěvkové jednotky podle odstavce 3. Uvedený podíl se vypočte podle odstavce 4,

- b) počet příspěvkových jednotek se vyjádří v celých číslech nebo jejich zlomcích za předpokladu, že takové číslo nebude menší než jedna pětina.

(3)

- a) Pro kterýkoliv stát, který je členským státem Unie k datu, kdy tento dokument nabude platnosti ve vztahu k tomuto státu, zůstane počet příspěvkových jednotek, připadajících na tento stát, stejný jako bezprostředně před tímto datem, tzn. podle Úmluvy z roku 1961 a jejího doplněného textu z roku 1972,
- b) kterýkoliv jiný stát oznámí, při přistoupení k Unii, prohlášením adresovaným generálnímu sekretáři počet příspěvkových jednotek, který se na něho vztahuje,
- c) každý členský stát Unie může kdykoliv oznámit v prohlášení adresovaném generálnímu sekretáři počet příspěvkových jednotek, který je odlišný od počtu, který se vztahuje na daný stát podle odstavce a) nebo b). Takové prohlášení, je-li učiněno během prvních šesti měsíců kalendářního roku, bude mít účinnost od začátku následujícího kalendářního roku; jinak nabude účinnosti od začátku druhého kalendářního roku, který následuje po roce, kdy bylo prohlášení učiněno.

(4)

- a) Na každé rozpočtové období bude částka odpovídající jedné příspěvkové jednotce stanovena vydělením celkové částky výdajů, které mají být pokryty z příspěvků členských států Unie, celkovým počtem jednotek připadajících na tyto státy,
- b) výše příspěvku každého členského státu Unie se vypočte vynásobením částky odpovídající jedné příspěvkové jednotce počtem příspěvkových jednotek, připadajících na daný stát.

(5)

- a) Členský stát Unie, který je pozadu s placením svých příspěvků, nemůže podle odstavce b) vykonávat hlasovací právo v Radě, jestliže výše jeho nedoplatku se rovná nebo přesahuje částku jeho příspěvků, které stát dluží za předchozí celé dva kalendářní roky. Pozastavení hlasovacího práva nezabavuje takový stát jeho povinností v rámci této úmluvy a nezabavuje jej žádného jiného práva ve smyslu této úmluvy,
- b) Rada může povolit takovému státu, aby pokračoval ve výkonu hlasovacího práva, pokud je Rada přesvědčena, že prodloužení placení příspěvku bylo způsobeno mimořádnými nebo nevyhnutelnými okolnostmi.

Článek 27

Revize textu Úmluvy

- (1) Text této úmluvy může být revidován konfe-

rencí členských států Unie. O svolání takové konference rozhodne Rada.

(2) Jednání konference je platné pouze v případě, je-li na této konferenci přítomna nejméně jedna polovina členských států Unie. Pro přijetí revidovaného textu Úmluvy se požaduje většina pěti šestin členských států Unie, přítomných na konferenci.

Článek 28

Jazyky používané Kanceláří a na zasedáních Rady

(1) Úřad Unie používá při výkonu svých povinností angličtinu, francouzštinu a němčinu.

(2) Zasedání Rady a konference o revizi textu se konají v těchto třech jazycích.

(3) Podle potřeby Rada může rozhodnout, že se použije dalších jazyků.

Článek 29

Zvláštní dohody na ochranu nových odrůd

Členské státy Unie si vyhrazují právo uzavřít mezi sebou zvláštní dohody na ochranu nových odrůd rostlin, pokud takové dohody nejsou v rozporu s ustanoveními této úmluvy.

Článek 30

Uplatnění Úmluvy na úrovni státu; smlouvy o společném využití kontrolních služeb

(1) Každý členský stát Unie přijme opatření nutná pro uplatnění této úmluvy; zvláště:

- a) poskytuje vhodné právní prostředky pro účinnou ochranu práv ve smyslu této úmluvy,
- b) zřizuje zvláštní orgán pro ochranu nových odrůd rostlin nebo pověří prováděním ochrany již existující orgán,
- c) zajišťuje informování veřejnosti o otázkách týkajících se této ochrany, minimálně periodickým zveřejňováním seznamů titulů vydaných k ochraně.

(2) Zvláštní smlouvy mohou mezi sebou uzavřít kompetentní orgány služeb členských států Unie s cílem společného využití služeb orgánů pověřených kontrolou odrůd podle ustanovení čl. 7 a shromažďováním nutných referenčních kolekcí a dokumentací.

(3) Předpokládá se, že každý stát při uložení ratifikační listiny, přijetí, schválení nebo přístupu k Úmluvě musí být schopen v rámci svých zákonů účinně uplatňovat ustanovení této úmluvy.

Článek 31

Podpis Úmluvy

Tento text Úmluvy je otevřen k podpisu všem členským státům Unie nebo všem dalším státům při-

tomným na diplomatické konferenci, která tento dokument přijala. K podpisu bude otevřen do 31. října 1979.

Článek 32

Ratifikace, přijetí nebo schválení; přistoupení

(1) Každý stát vyjadřuje svůj souhlas se závazky tohoto dokumentu uložením:

- a) ratifikační listiny, přijetím nebo schválením, pokud tento dokument podepsal; nebo
- b) listiny o přístupu, pokud tento dokument nepodepsal.

(2) Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení jsou uloženy u generálního sekretáře.

(3) Každý stát, který není členem Unie a který nepodepsal tento dokument, požádá, před uložením listiny o přístupu, Radu o konzultaci, zda jeho zákony jsou v souladu s ustanoveními tohoto dokumentu. Jestliže je vyjádření Rady kladné, může být listina o přístupu uložena.

Článek 33

Nabytí platnosti; nemožnost přistoupení k předchozím textům

(1) Tento dokument nabývá platnosti jeden měsíc poté, co byly splněny tyto dvě podmínky:

- a) počet uložených listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení či přístupu, není nižší než pět a
- b) nejméně tři tyto listiny byly uloženy státy, které byly členy Úmluvy z roku 1961.

(2) Ve vztahu ke každému státu, který uloží svoji listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu poté, co byly splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) a b), nabude tento dokument platnosti jeden měsíc po uložení příslušné listiny daným státem.

(3) Pokud tento dokument nabude platnosti podle odstavce 1, žádný stát nesmí přistoupit ke konvenci z roku 1961 v revidovaném znění z roku 1972.

Článek 34

Vztahy mezi státy vázanými různými texty

(1) Kterýkoliv členský stát Unie, který je ke dni, ke kterému tento dokument nabude platnosti, ve vztahu k tomuto státu vázán Úmluvou z roku 1961 v doplněném znění z roku 1972, ve svých vztazích k ostatním členským státům Unie, které nejsou vázány tímto novým dokumentem, pokračovat v uplatňování zmíněné Úmluvy až do té doby, dokud tento nový dokument nenabude platnosti ve vztahu k tomuto jinému státu.

(2) Každý členský stát Unie, který není vázán tímto dokumentem („dřívější stát“), může prohlásit, v notifikaci adresované generálnímu sekretáři, že bude

uplatňovat Úmluvu z roku 1961 v doplněném znění z roku 1972, ve vztazích s kterýmkoliv státem, který přijme závazky podle nynějšího dokumentu a stane se členem Unie ratifikací, přijetím, schválením nebo přistoupením k tomuto novému dokumentu („pozdější stát“). Po uplynutí lhůty jednoho měsíce od data takové notifikace až do doby nabytí platnosti nynějšího dokumentu ve vztahu k tzv. dřívějšímu státu, tento dřívější stát bude uplatňovat Úmluvu z roku 1961 v doplněném textu z roku 1972 ve svých vztazích s každým tzv. pozdějším státem, zatímco každý takový pozdější stát bude uplatňovat nový dokument ve vztazích k dřívějšímu státu.

Článek 35

Sdělení o chráněných rodech a druzích; informace ke zveřejnění

(1) Při uložení své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k tomuto dokumentu, každý stát, který není členem Unie, sdělí generálnímu sekretáři seznam rodů a druhů, na které, po nabytí platnosti tohoto dokumentu ve vztahu k tomuto státu, bude uplatňovat ustanovení této úmluvy.

(2) Generální sekretář zveřejňuje, na základě sdělení obdržných od každého členského státu Unie, informace, které se týkají:

- a) každého rozšíření aplikace ustanovení této úmluvy na další rody a druhy po nabytí platnosti tohoto dokumentu ve vztahu k tomuto státu,
- b) každého použití ustanovení o omezení ochrany podle čl. 3 odst. 3,
- c) použití práva Rady podle čl. 4 odst. 4 nebo 5,
- d) každého použití rozšíření práv podle první věty čl. 5 odst. 4 při uvedení charakteru těchto rozšířených práv nebo se specifikací rodu nebo druhu, ke kterému se tato práva vztahují,
- e) každého použití ustanovení druhé věty čl. 5 odst. 4,
- f) skutečnosti, že zákony příslušného státu obsahují ustanovení, jak se připouští podle čl. 6 odst. 1 písm. b), a také o povolené délce období,
- g) délky lhůty uvedené v čl. 8, pokud je tato lhůta delší než 15 let, příp. 18 let, jak je uvedeno v tomto článku.

Článek 36

Území

(1) Každý stát může ve své listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu prohlásit nebo může informovat generálního sekretáře kdykoliv potom písemnou notifikací, že tento dokument lze uplatnit na celé nebo část území, která jsou uvedena v prohlášení nebo notifikaci.

(2) Každý stát, který učinil takové prohlášení nebo podal takovou notifikaci, může kdykoliv sdělit

generálnímu sekretáři, že tento dokument ztrácí platnost pro celé nebo část těchto území.

(3)

- a) Každé prohlášení podle odstavce 1 nabude účinnosti ke stejnému datu jako listina o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, ve které bylo toto prohlášení obsaženo, a každá notifikace podle tohoto odstavce nabude účinnosti tři měsíce poté, co byla sdělena generálnímu sekretáři,
- b) každá notifikace předaná podle odstavce 2 nabude účinnosti 12 měsíců poté, co ji obdržel generální sekretář.

Článek 37

Zvláštní pravidla pro ochranu podle dvou forem

(1) Bez ohledu na ustanovení čl. 2 odst. 1, každý stát, který před uplynutím doby, po kterou je tento dokument otevřený k podpisu, uplatňuje na úseku ochrany různé formy uvedené v čl. 2 odst. 1 pro jeden a tentýž rod nebo druh, může takto pokračovat, jestliže tuto skutečnost oznámí generálnímu sekretáři v době podpisu tohoto dokumentu nebo v době uložení listiny o ratifikaci, přijetí, souhlasu nebo přístupu k tomuto dokumentu.

(2) Jestliže se ve členském státě Unie, na který se vztahuje odstavec 1, uplatňuje ochrana podle patentového práva, může tento stát uplatnit patentová kritéria a dobu ochrany podle patentového práva na takto chráněné odrůdy, bez ohledu na ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 8.

(3) Tento stát může kdykoliv informovat generálního sekretáře o stažení své notifikace, kterou předal podle odstavce 1. Toto stažení notifikace nabude platnosti k datu, ke kterému tento stát podá oznámení o stažení.

Článek 38

Přechodné omezení požadavku na novost

Bez ohledu na ustanovení čl. 6, může každý členský stát Unie, aniž tím vznikne závazek pro ostatní členské státy Unie, omezit požadavek na novost stanovený tímto článkem, a to s ohledem na nedávno vzniklé odrůdy, existující v době, kdy takový stát uplatní ustanovení této úmluvy poprvé na rod nebo druh, ke kterému takové odrůdy přísluší.

Článek 39

Zachování existujících práv

Tato úmluva se nedotýká existujících práv plat-

ných podle zákonů členského státu Unie nebo podle dohod uzavřených mezi těmito státy.

Článek 40

Výhrady

K této úmluvě se nepřipouští žádné výhrady.

Článek 41

Doba trvání a vypovězení Úmluvy

(1) Tato úmluva má neomezenou dobu trvání.

(2) Každý členský stát může Úmluvu vypovědět oznámením adresovaným generálnímu sekretáři. Generální sekretář o tomto oznámení okamžitě vyrozumí všechny členské státy Unie.

(3) Výpověď nabývá platnosti ke konci kalendářního roku následujícího po roku, ve kterém generální sekretář oznámení obdržel.

(4) Tato výpověď se nedotkne žádných práv získaných podle této úmluvy před datem, kdy tato výpověď nabude platnosti.

Článek 42

Jazyky; depozitární funkce

(1) Tento dokument je podepsán v jednom originálu ve francouzštině, angličtině a němčině, přičemž v případě jakéhokoli rozporu mezi jednotlivými texty se použije francouzský text. Originál bude uložen u generálního sekretáře.

(2) Generální sekretář předá dvě ověřené kopie tohoto dokumentu vládám všech států, které byly přítomny na diplomatické konferenci, která tento dokument přijala, a na žádost vládě každého jiného státu.

(3) Generální sekretář pořídí, po konzultaci s vládami zainteresovaných států, které byly zastoupeny na uvedené konferenci, úřední texty v arabštině, holandštině, italštině, japonštině a španělštině a v takových ostatních jazycích, které může stanovit Rada.

(4) Generální sekretář zaregistruje tento dokument u sekretariátu OSN.

(5) Generální sekretář informuje vlády členských a nečlenských států Unie, které byly zastoupeny na diplomatické konferenci, na které byl dokument přijat, o podepsání tohoto dokumentu, o uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení a přístupu, o všech notifikacích obdržených podle čl. 34 odst. 2, čl. 36 odst. 1 a 2, čl. 37 odst. 1 a 3 nebo čl. 41 odst. 2 a o každém prohlášení, učiněném podle čl. 36 odst. 1.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ

Českého statistického úřadu

ze dne 28. února 1994

o klasifikaci zaměstnání

Český statistický úřad podle § 24 odst. 4 zákona České národní rady č. 278/1992 Sb., o státní statistice, vyhlašuje klasifikaci zaměstnání, která je závazná pro statistické účely, pro účely mezinárodního srovnávání a dále v případech, kde tak stanoví právní předpis.

Klasifikace zaměstnání byla vydána Federálním

statistickým úřadem jako samostatná publikace¹⁾ a zavedena sdělením Federálního statistického úřadu ze dne 10. června 1992. Ke klasifikaci zaměstnání byl vydán „Poznámkový aparát (vysvětlivky) – 2. svazek“, jako metodická pomůcka při zařizování jednotlivých zaměstnání.¹⁾

Předseda:

Ing. Outrata v. r.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, opatření č.j. 281/13 510/1994 ze dne 18. března 1994, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a postupuje se podle něho počínaje účetním obdobím roku 1994.

Tímto opatřením se mění opatření Federálního ministerstva financí č.j. V/20 100/1992 ze dne 15. července 1992, vyhlášené v částce 106/1992 Sb., ve znění opatření Ministerstva financí č.j. 281/69 810/1993, vyhlášeného v částce 83/1993 Sb.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

¹⁾ Vydáno firmou SIAK Zlín, s. r. o. v r. 1992 a 1993. Obě publikace lze obdržet i na disketě v ČSÚ, Sokolovská 142, Praha 8.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

ve vyhlášce Ministerstva životního prostředí č. 13/1994 Sb.,
kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu

V nadpisu § 1 má místo „(k § 2 odst. 2 zákona)“ správně být „§ 6 odst. 1 a § 7 odst. 1 zákona“,
správně být „(k § 2 odst. 3 zákona)“, v § 10 odst. 1 má místo „skrývky¹⁷⁾“ správně být
v poznámce č. 18) má místo „§ 14 zákona“ jen „skrývky“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad
štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR,
pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana,
fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159,
fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů
vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu
skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání
novinových zásek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 -
Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO -
právník osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové
předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší
částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data
rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém stře-
disku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14
l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9,
telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87
- Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon
(017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných
knihkupectvích.